

A Fővárosi Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kummer Ákosügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és a dr. Nagy Jánosügyvéd (címe) által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyiségi jogsértés miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2017. december 11. napján kelt 29.P.21.482/2017/10. számú ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt és az I. rendű alperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja.

Az I. rendű alperest elégtételadásként arra kötelezi, hogy az elkövetett jogsértésért 15 napon belül magánlevélben fejezze ki sajnálkozását a felperes felé, és a felperest feljogosítja ezen levél nyilvánosságra hozatalára.

A felperes javára az I. rendű alperes által fizetendő sérelemdíj összegét 200.000 (Kétszázezer) forintra és annak késedelmi kamataira, a II. rendű alperes által fizetendő sérelemdíj összegét 400.000 (Négyszázezer) forintra és annak késedelmi kamataira felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa másodfokú perköltséget. A felperes a másodfokú eljárással felmerült költségeit ezt meghaladóan maga viseli.

Kötelezi a felperest, hogy 72.000 (Hetvenkétezer) forint, az I. rendű alperest, hogy 60.000 (Hatvanezer) forint, a II. rendű alperest, hogy 24.000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az I. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait azáltal, hogy az I. rendű alperes által üzemeltetett ... internetes portálon ...-én „...” címmel megjelent cikkben valótlanul állította, hogy a ... parlamenti frakciójának, illetve pártalapítványának juttatott közpénzek egyharmadát vagy saját cégeibe szervezi

ki, vagy sokmilliós megrendeléseket ad ki ismerőseinek és barátainak.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy a felperessel szemben elkövetett jogsértésért való sajnálkozását levélben fejezze ki a felperes részére, amelyben a jogsértés tényét elismeri, ezért bocsánatot kér tőle, egyben feljogosította a felperest, hogy ezen levelet az általa választott módon nyilvánosságra hozza. Kötelezte továbbá az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperes javára 15 napon belül 50.000 forintot és annak ... napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

Megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait azáltal, hogy az általa üzemeltetett ... weboldalon ...-én „... ..” címmel megjelent írásban valótlanul állította a felperesről, hogy ... bejegyzett adóelkerülő offshore-cég segítségével kerüli el a magyarországi adófizetést, továbbá, hogy a ... parlamenti frakciójának, illetve pártalapítványának juttatott közpénzek egyharmadát vagy saját cégeibe szervezi ki, vagy sokmilliós megrendeléseket ad ismerőseinek és barátainak.

Megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait azáltal, hogy az általa üzemeltetett ... weboldalon ...-én „...” címmel megjelent írásban valótlanul állította róla, hogy a ... által kapott adóforintokat offshore-hátterű cégekbe lapátolja ki.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy a felperessel szemben elkövetett jogsértésért való sajnálkozását levélben fejezze ki a felperes részére, amelyben a jogsértés tényét elismeri, ezért bocsánatot kér tőle. A bíróság feljogosította a felperest, hogy ezen levelet az általa választott módon nyilvánosságra hozza.

Kötelezte továbbá a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperes javára 15 napon belül 100.000 forintot és annak ... napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

Megállapította, hogy a felek a perrel felmerült költségeiket maguk viselik.

Kötelezte a felperest 48.000 forint, az I. rendű alperest 18.000 forint, míg a II. rendű alperest 30.000 forint eljárási illeték megfizetésére - külön felhívásra - az állam javára.

Egyebekben a felperes keresetét elutasította.

Határozatának indokolásában idézte a Ptk. 2:42. § (2) bekezdését, valamint a 2:45. § (2) bekezdését.

Rögzítette, hogy először abban kellett állást foglalnia, hogy az alperesek tényállításai a felperesre nézve sértő tartalommal bírnak-e, illetve hogy az alperes által tett nyilatkozatok átlépték-e azt a határt, ahol már nem áll fenn a felperest, mint közszereplőt terhelő magasabb tűrési kötelezettség. Az az állítás, hogy a felperes a közpénzeket kiszervezi, illetve saját és érdekelttségébe tartozó cégekbe kilapátolja, illetve adóelkerülés végett offshore cégbe menti ki, nyilvánvalóan negatív színben tünteti fel személyét. Ahogyan az is, hogy a központi költségvetésből származó támogatások elosztására döntő hatással bír, holott erre nem volna jogosult, továbbá személyes kapcsolatai révén jogosulatlanul saját magának előnyök szerzése végett közpénzeket szervez ki. A kiszervezés, a kilapátol szavak jelentése a cikkek szöveggörnyezetében egyértelműen negatív jelentéstartalommal bírnak, arra utalnak, hogy a felperes tényleges teljesítmény nélkül, jogosulatlanul, jogszabálysértő módon közpénzeket tüntet el, azokat magáncélra használja fel. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján nem találta megállapíthatónak, hogy a felperesnek a ... országgyűlési frakciója és a pártalapítványa szerződéskötéseire vonatkozó döntéseire érdemi befolyása lenne, ezt a **tanú1** és **tanú2** tanúvallomásai is cáfolták.

Vizsgálta, hogy a frakció és a pártalapítvány által a felperesnek és az érdekelttségébe tartozó cégeknek adott megbízások, megkötött szerződések, a pártalapítvány és a frakció bevételeinek valóban az egyharmadát tették-e ki. E körben figyelemmel volt a ... portálon megjelent cikkekre, amely vonatkozásában a felperes ellenbizonyítással élt. Az általa csatolt iratok alapján

megállapítható volt, hogy a felperes érdekeltségébe tartozó cégeknek adott megbízások összege mekkora hányadát tette ki a frakció és a pártalapítvány központi költségvetési támogatásának. Arányosította ezen összegeket és ez alapján rögzítette, hogy a felperes érdekeltségébe tartozó cégeknek adott megbízási díj a teljes támogatás 13,8%-a, ha a frakció esetén csak a működési keretet kerül figyelembevételre, akkor 22%. Az eltérést így nem tekintette lényegtelen pontatlanságnak, összességében az olyan jelentős, amely nem hagyható az alperesi állítások tükrében figyelmen kívül.

Az offshore cég segítségével történő adóelkerülésre vonatkozó II. alperesi közlés tekintetében osztotta azon felperesi előadást, miszerint azt állítani, hogy valaki az adófizetési kötelezettségét bármilyen módszerrel elkerüli, olyan kijelentés, amely méltán vált ki megütközést, felháborodást az olvasó részéről. Az alperes által hivatkozott cégek, a ..., a ... ugyan összefüggésbe hozhatóak a felperessel, azonban a vizsgált időszakot több mint három évvel megelőzően azoknak már nem volt sem tagja, sem vezető tisztségviselője, ennek alapján a befolyás csatolt cégkivonattal nem volt bizonyítható.

Alkalmazta a kért objektív jogkövetkezményeket, figyelemmel arra, hogy azok felrúgóhatóságtól függetlenek, vagyis az alkalmazhatóságukat a jogsértés pusztá ténye megalapozza.

A sérelemdíj mértékénél figyelembe vette, hogy az I. rendű alperes esetén a jogsértés egy alkalommal, míg a II. rendű alperes esetén két alkalommal valósult meg. Az alperesek által közzétett cikkek egyértelműen a felperes személyét támadták és személyén keresztül fogalmaztak meg kritikai észrevételeket, a hozzá kapcsolódó politikai párttal kapcsolatosan. A felperes környezetére gyakorolt hatás értékelése kapcsán a felperes személyes nyilatkozatát, **tanú1** és **tanú2** tanúvallomása értékelte, és rögzítette, hogy a felperesre negatív hatással volt az alperesek magatartása, azonban olyan tények nem merültek fel, amelyek igazolták volna a felperes életminőségében bekövetkezett jelentős romlást. Figyelembe vette, hogy a felperes közszereplő, erre tekintettel vele szemben megfogalmazódnak értékítéletek, politikai vélemények, ezek fokozottabb tűrésére köteles. Tisztában kellett lennie ezzel, amikor a cégei egy országgyűlési képviselőcsoporttal, illetve pártalapítvánnyal több mint fél milliárd értékben kötöttek szerződéseket. Jelentőséget tulajdonított annak, hogy az alperesek a jogsértő tartalmat nem tették elérhetetlenné, az továbbra is elérhető az általuk üzemeltetett honlapokon.

A perköltségviselésről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Az ítélettel szemben a felperes, valamint az I. rendű alperes élt fellebbezéssel.

A felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az I. rendű alperes által részére fizetendő sérelemdíj mértékének 500.000 forintra, míg a II. rendű alperes által fizetendő sérelemdíj mértékének 1.000.000 forintra történő felemelését, valamint az alperesek perköltségben való marasztalását kérte.

Álláspontja szerint a sérelemdíj mértéke jogszabálysértő módon alacsony, nem áll arányban a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésben írt szempontok egyikével sem. A sérelemdíjnak visszatartó ereje is kell, hogy legyen, magánjogi büntető funkcióval is rendelkezik, az elsőfokú ítélet ezt még csak érintőlegesen sem juttatta érvényre. Nem vitatta, hogy közszereplő, azonban közszereplősége nem abban áll, hogy politikai hatalom megszerzésére, politikai hatalom gyakorlásban való részvételre törekedne. Ezen minősége tehát messze nem olyan magas fokú, amelynek kapcsán fokozott tűrés kötelezettsége lenne bármilyen, a személyét sértő közléssel szemben, ráadásul az alperesi valótlan tényállításokkal szemben ilyen kötelezettsége nincs is. A jogsértés jelentős hatást gyakorolt személyére, az üzleti életben boldogulni kívánó személy vonatkozásában köztudomású, hogy az ilyen jellegű állítások milyen sérelmet okoznak. **tanú2** és **tanú1** tanúk az őt ért hátrányokról részletesen beszámoltak. Hivatkozott arra, hogy a sérelmezett közlések vonatkozásában a ... még

kommunikációs stratégiát is ki kellett dolgoznia, ez pedig egyértelműen azt támasztja alá, hogy a személyét érintő alperesi cikkek fokozott társadalmi érdeklődést váltottak ki. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta értékelni a II. rendű alperes vonatkozásában azt, hogy az egyik perbeli cikk vonatkozásában jogerősen helyreigazítás közzétételére kötelezték, azonban annak a mai napig nem tett eleget.

A fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének - a saját fellebbezésével támadott rendelkezéseit meghaladó részében - a helybenhagyását kérte. Jelen perben igazolta, hogy nem felel meg a valóságnak, hogy közel egyharmad arányban használta fel a ... parlamenti frakciója és pártalapítványa költségvetési forrásait. Az alperesi írásokban nem egyszerű, nagyságrendi tévedés van, hanem nyilvánvaló valótlanosság. Közpénzekből barátoknak, rokonoknak megbízást adni jogszabálysértő. Ez azt jelenti, hogy arra jogosultként, azok felett rendelkezni képesként, azokat magáncélra használja fel. Befolyással lenni valamire, illetve ezt állítani valakiről pedig nem vélemény, nem következtetés, hanem bizonyítható tényállítás, amelyre nézve az alperesek még csak indítványt sem tettek.

Az I. rendű alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes kereseti kérelmének elutasítását és perköltségben való marasztalását kérte.

Hivatkozott arra, hogy a Fővárosi Ítéletábrla a sérelmezett közlést több jogerős ítéletében is vizsgálta már. Ezen jogerős határozatok alapján megalapozatlan az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a felperesnek nem volt érdemi befolyása a frakció és a pártalapítvány szerződéskötéseire. Megalapozatlan továbbá az a megállapítása is, hogy a közlés arra utal, hogy a felperes az érdekeltségi körébe jutott pénzeket teljesítmény nélkül, jogosulatlanul, jogszabálysértő módon magáncélra használta fel. Az átlagolvasó ilyen következtetéseket a sérelmes cikk olvasásából nem vonhat le. Az elsőfokú bíróság által megállapított nagyságrendi tévedés önmagában nem alapoz meg személyiségi jogsértést.

A felperes fellebbezése részben megalapozott, az I. rendű alperes fellebbezése nem megalapozott.

A Pp. 253. § (3) bekezdésére tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érintette. A fellebbezett rendelkezéseit az I. rendű alperes által adandó elégtétel, és az alperesek által fizetendő sérelemdíjak mértéke vonatkozásban a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Az I. rendű alperesi cikkben szereplő „szervezi ki” közlést a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően tényállításnak minősítette, amelynek valóságtartalmát az I. rendű alperes nem tudta alátámasztani. Ezen állítás olyan jelentéstartalmat hordoz, miszerint a felperes érdemi befolyással rendelkezik a közpénz felhasználása felett, irányító, döntési jogkörrel bír, és ezen szervező tevékenységének a célja, hogy az érdekkörébe tartozó cégekhez juttasson költségvetési forrásból származó pénzeket. **tanú1** tanú kategorikusan cáfolta, hogy a felperesnek bármilyen ráhatása is lenne a frakció, illetve pártalapítvány pénzügyi kötelezettség vállalásaira.

A felperesi ellenbizonyítás során csatolt iratokból megállapítható költségvetési támogatás, valamint a felperes érdekkörébe tartozó gazdasági társaságok szolgáltatásaiért fizetett ellenérték hányadosa, és az I. rendű alperes által közölt „közpénzeknek közel egyharmadát” állítás között - az elsőfokú bíróság megállapításaival egyezően - mind nominális, mind abszolút értéken jelentős különbség tapasztalható, ezért e körben is indokolt volt az elsőfokú bíróság által a jogsértés megállapítása. A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a felperes által sérelmezett tartalomban elsődlegesen nem az bír dominanciával, hogy a költségvetési támogatás ténylegesen milyen arányban került a felperesi

cégekhez, hanem az, hogy ezen költségvetési juttatások a felpereshez köthető cégekhez kerültek.

Az I. rendű alperes a per során ezen közlését okszerű következtetésnek minősítette. Ezen érvelése jelen esetben nem helytálló, ugyanis a sérelmezett cikk nem utal előzményekre, nem nevesít olyan adatokat, információkat, tényeket, amelyek alapján a következtetés levonása történt. Az átlagolvasó így nem ismerheti meg a cikk írójának logikáját, gondolatmenetét, nem tudja azt a rendelkezésére bocsátott információk alapján eldönteni, hogy a levont konklúzió okszerű-e, vagy sem.

Az elsőfokú bíróság által megállapított elégtételadás módja nem felelt meg a Fővárosi Ítéltábla gyakorlatának. A kialakult gyakorlat alapján nem lehetséges a bocsánatkérésre kötelezés, ugyanis annak kinyilvánítása a jogsértő szubjektív tudattartalmában is változást igényel, amelyet bírósági úton nem lehet kikényszeríteni. Az elsőfokú ítélet ezen rendelkezése továbbá nem tartalmazott teljesítési határidőt, amelyet másodfokú bíróság a Pp. 217. § (1) bekezdésére figyelemmel szabott meg.

A Ptk. felróhatóságtól függő szankciója, a sérelemdíj a nem vagyoni sérelemért járó pénzbeli kompenzáció, azonban egyúttal magánjogi büntető funkciója is van. Az eset összes körülményei - melyeket az elsőfokú bíróság is megjelölt - alapján ezen célok az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíjakkal nem teljesülnek, ezért azokat a másodfokú bíróság felemelte. A felperes által megjelölt összegek azonban egyértelműen eltúlzottak voltak, nem álltak arányban a jogsértések jellegével.

Annak ellenére, hogy a másodfokú bíróság a megállapított sérelemdíjak mértékét felemelte, nem látta indokoltnak, hogy megváltoztassa az elsőfokú bíróság perköltség viselésére vonatkozó rendelkezését, ugyanis a felperesi keresetben megjelölt sérelemdíjak nagysága folytán továbbra sincs számottevő különbség a pernyertesség és a pervesztesség aránya között.

A felperes és az I. rendű alperes közötti relációban a felperesi fellebbezésben vitatott összeg 450.000 forint, az I. rendű alperesi vitatott összeg - a bírósági gyakorlatra is figyelemmel - 600.000 forint, míg a felperes és a II. rendű alperes között a felperesi fellebbezésben vitatott összeg 900.000 forint. A felperes a fellebbezése vonatkozásban 1/3 arányban minősül pernyertesnek, míg az I. rendű alperes fellebbezése nem vezetett eredményre. Mindezek alapulvételével a Pp. 239. § és a 81. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság akként rendelkezett, hogy az I. rendű alperes köteles 10.000 forint + áfa perköltséget megfizetni a felperesnek, míg a felperes a további fellebbezési költségét maga viselni.

A peres felek a fenti arányoknak megfelelően kötelesek viselni a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett fellebbezési illetéket is a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapján.

Budapest, 2018. március 20.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő